

BĀBELE UN ARMAGEDONA

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl. 14:8; 16:19; Jes. 52:9; Atkl. 18:1–10; 16:12–16; 1. Ķēn. 18:1–40; 1. Kor. 15:1, 2.

ATMIŅAS PANTS:

“Uz pieres viņai bija rakstīts vārds kā noslēpums: lielā Bābele, zemes netiklību un negantību māte.” (Atkl. 17:5)

Kā jau minējām, Atklāsmes grāmata ir pilna ar tēliem un valodu, kas tiešā veidā nāk no Vecās Derības. Piemēram, nosaukums Bābele parādās Atklāsmes grāmatā sešas reizes. Bet runa nav par seno Nebūkadnecara valsti, kas ir izzudusi no pasaules vēstures pirms vairākiem gadu simtiem. Tā vietā Jānis izmantoja Vecās Derības tēlu, lai izteiktu patiesību. Šajā gadījumā Bābele – liela politiska un reliģiska vara, kas reiz apspiedusi Dieva ļaudis, – nu simbolizē lielu reliģisko un politisko varu, kas mēģinās darīt to pašu gala laikā.

Kaut kas līdzīgs ir ar vārdu Armagedona, kas sastopams tikai Atklāsmes grāmatā, bet ir balstīts uz ebreju frāzi, kas, šķiet, nozīmē “Megido kalns” – norāde uz vietu senajā Israēlā. Ir daudz prātojumu par Armagedonu; daudzi domā, ka, tuvojoties pasaules galam, Megido notiks liela militāra cīņa.

Šajā nedēļā aplūkosim Bābeli un Armagedonu, kā arī mēģināsim uzzināt, ko Bībele mums stāsta par šiem apzīmējumiem.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 23. jūnijā!

“Viņas dusmu vīns”

Izlasi Atkl. 14:8, 16:19, 17:5, 18:2, 10, 21, sešus pantus Atklāsmes grāmatā, kur norādīts uz Bābeli. Paturot prātā Bābeles stāstu, kā tas ir uzrakstīts Vecajā Derībā, ko šie panti māca mums par Bābeli pēdējo dienu notikumu kontekstā? _____

Saka, ka Bībele ir stāsts par divām pilsētām – Jeruzālemi un Bābeli. Ja Jeruzāleme ir bijusi Dieva un Viņa derības ļaunu pilsēta visā Bībelē (Ps. 102:21, Jes. 52:9, 65:19, Atkl. 3:12), Bābele ir simbols apspiešanai, vardarbībai, viltus reliģijai un atklātai cīņai pret Dievu.

Padomājiet, piemēram, par Bābeles torni (1. Moz. 11:9). Ebreju vārds “Bābele” ir tas pats vārds, kas izmantots valsts “Babilonija” apzīmēšanai. 1. Pēt. 5:13 Pēteris sūta sveicienus no draudzes “Babilonijā”, ko parasti saprot nevis kā vecās valsts drupas mūsdienu Irākā, bet pašu Romu, kas drīz kļuvis par draudzes apspiedēju. Šis ir interesants apzīmējums Atklāsmes grāmatas un Romas ieņemtās lomas gaismā.

Izlasi Atkl. 14:8 un 18:3. Ko šie panti atklāj par ļauno Babilonijas ietekmi uz pasauli un uz Dieva ļaudīm? _____

Nav šaubu, ka vara, ko aino Babilonija, kā tā atklāta Atklāsmes grāmatā, lielā mērā ir samaitāta, un tās degradējošā ietekme lielākā vai mazākā mērā ir izplatījusies pa visu pasauli. Frāze “netiklības kaismes vīns” (Atkl. 14:8) skaidri norāda uz viltus doktrinām, viltus mācību un samaitātu praksi un tās sekām. Babilonija ir spēks uz ļaunu, kas ir izplatījies starp “visām tautām” (Atkl. 18:3). Visiem ir jābūt piesardzīgiem, vai arī viņi tiks arī samaitāti.

Paskaties apkārt mūsdienu pasaulē: samaitātība, sajukums, apspiešana. Ko tam vajadzētu mums mācīt par vajadzību iesakņoties Jēzū un Viņa Vārdā? _____

Bābele ir kritusi

Lai arī cik samaitāta un tālu sniedzoša ir bijusi Bābeles ietekme pasaulē, Atklāsmes grāmata māca, ka kādu dienu tas viss beigsies.

Izlasi Atkl. 18:1–10. Ko šie panti mums stāsta par “lielo Bābeli”? _____

Šeit, Atkl. 18:2, ir atkārtota otrā eņģeļa vēsts (Atkl. 14:8) par Bābeles krišanu. Šeit ir izteikts tas, cik samaitāta ir kļuvusi šī organizācija. “Bībele ziņo, ka pirms Kunga nākšanas sātans strādās ‘ar visādu pievilšanu uz netaisnību’, un tie, kas ‘patiesības mīlestību nav pieņēmuši, ka taptu svēti’, tiks atstāti, lai ‘pieņemtu spēcīgu maldīšanās garu, ka tie tic meliem’ (2. Tes. 2:9–11, Glikā tulk.) Kad būs iestājies šis stāvoklis un kad baznīcas visā kristietībā būs pilnīgi sajaukušās ar pasauli, tikai tad un ne agrāk varēsim runāt par pilnīgu Bābeles krišanu. Šis pārmaiņas notiek progresējoši, un Atkl.14:8 vārdu pilnīgs piepildījums vēl ir nākotnē.” (Elena Vaita “Lielā cīņā” 389., 390. lpp.)

Tikai Dievs zina, vai šis “pilnīgais piepildījums” jau ir noticis. Bet tas, ko mēs zinām, ir, ka, saskaņā ar šiem pantiem, garīgā Babilonija kādu dienu piedzīvos Dieva tiesu sava lielā ļaunuma dēļ. “Jo viņas grēki ir sakrājušies līdz pat debesīm un Dievs ir pieminējis viņas noziegumus” (Atkl. 18:5). Šis pants arī atspoguļo Vecās Derības valodu par Bābeli (sk. Jer. 51:9) un nozīmē, ka tiesas laiks noteikti pienāks.

Šai gaidāmajai tiesai, protams, nevajadzētu būt pārsteigumam. Galu galā senatnes Babilonija piedzīvoja tiesu (sk. Dan. 5). Raksti daudzās vietās ļoti skaidri pasaka, ka kādu dienu katram būs jāatbild par saviem darbiem, arī Bābelei. Cik liels mierinājums ir zināt, ka mums kā kristiešiem ir Starpnieks šajā tiesā, kas nostāsies mūsu pusē (1. Jāņa 2:1; Dan. 7:22). Citādi mūsu liktenis nebūs labāks kā tiem, kas bija Babilonijā.

Kā mēs varam gūt mierinājumu apsollījumos, ka visa netaisnība un nekrietnība, kas tagad paliek nesodīta, kādu dienu piedzīvos pēdējo Dieva atmaksu? _____

Armagedona

Lai gan lielākā daļa cilvēku, ieskaitot daudzus kristiešus, neko daudz nezina par Atklāsmes grāmatu, viens tās apzīmējums jeb vārds ir sasniedzis populāro kultūru: Armagedona (sk. Atkl. 16:16). Pat laicīgajā kultūrā vārds apzīmē noslēdzošo cīņu, kurā tiek izlemts zemes liktenis. Holivuda ir radījusi filmu ar nosaukumu “Armagedona” par milzīgu asteroīdu, kas draud iznīcināt planētu. Zināmā mērā pasaules gala ideja ir arī laicīgo cilvēku prātos.

Daudzi kristieši, kas ir lasījuši Atklāsmes grāmatu un tic tai, saskata Armagedonā burtisku militāru konfliktu Vidējās Austrumos, tuvojoties pasaules galam. Viena versija ir tāda, ka 200 miljonus cilvēku liela armija no Āzijas iebruks Ziemeļisraēlā. Citi runā par dažādiem militāriem un politiskiem konfliktiem šajā pasaules daļā, kas, pēc viņu izpratnes, radīs platformu noslēdzošajai Armagedonas kaujai Megido apgabalā.

Tomēr Bībelē ir atklāta pavisam cita aina. Raksti aino Armagedonu kā pēdējo kulmināciju nevis starp naidīgi noskaņotām nācijām, bet starp kosmiskās cīņas divām pusēm. Tā ir reliģiska cīņa, nevis ekonomiska vai politiska, lai arī cik daudz ekonomisko un politisko faktoru būtu tajā iesaistīti.

Izlasi Atkl. 16:12–16. Ko mēs varam uzzināt par Armagedonu tikai no šiem pantiem vien?

Vispirms ievērojiet, cik simboliska šeit ir valoda. Gari kā vārdes iznāk no pūķa mutes, no viltus pravieša mutes un no zvēra mutes (norāde uz Atkl. 13. nodaļas spēkiem; “viltus pravietis” šeit var būt norāde uz zvēru no zemes no Atkl. 13:11). Arī šeit ir redzama lielā cīņa, “dēmonu gariem” (Atkl. 16:14) dodoties kaujā “Dieva, Visuvaldītāja, lielajā dienā” (Atkl. 16:14). Lai arī kādā veidā norisināsies Armagedona, tas ir pasaulplašs konflikts starp Kristus un sātana spēkiem. Tā nav vietēja mēroga kauja Megido apgabalā, tieši tāpat kā Atklāsmes grāmatas Bābele nerunā par notikumiem mūsdienu Irākas nostūrī.

Izlasi Atkl. 16:15. Cik fascinējoši, ka šo notikumu vidū Jēzus iedrošina mūs ar evaņģēlija vēsti, gan apsoliņumā par Viņa nākšanu, gan vajadzībā būt aplātām ar Viņa taisnību. Kā tas palīdz mums saprast garīgo raksturu kaujai, kurā mēs atrodamies? _____

Armagedona un Karmela kalns: 1. daļa

Kas tad ir šī lielā Armagedonas kauja? Pirmkārt, vārds, šķiet, nozīmē “Megido kalns”. Tomēr šajā apgabalā nav tāda Megido kalna, bet ir Karmela kalns, kas atradās šajā apkaimē, un zinātnieki frāzi “Megido kalns” saista ar Karmela kalnu.

Runājot tiešāk, Bībeles pētnieki stāstā par Eliju un viltus Baaāla praviešiem ir saskatījuši paraugu tam, kas norisināsies Atklāsmes grāmatas 13. nodaļā.

Kā mēs vakar redzējām, atsaucoties uz pūķi, zvēru un viltus pravieti, Atkl. 16:13 norāda uz notikumiem Atkl. 13. nodaļā, uz viltus trīsvienību, ko mēs pētījām 9. nedēļā.

Atklāsmes grāmatā aprakstītie notikumi sasniedz kulmināciju 13. un 14. pantā, kad otrs zvērs veic pārdabiskus darbus, liekot pat “ugunij .. nonākt uz zemes cilvēku priekšā” (Atkl. 13:13). Šie notikumi tad vada uz tiešu sadursmi starp Dievu un sātanu, starp tiem, kas pielūdz patieso Dievu, un tiem, kas pielūdz “zvēra tēlu” (Atkl. 13:14).

Izlasi 1. Ķēn. 18:1–18. Kas notiek šajā stāstā tāds, kas atspoguļo dažus no jautājumiem, kas risinās pēdējos notikumos, kā mēs redzējām Atklāsmes grāmatā? _____

Daudzos veidos tas, ko mēs šeit redzam, ir spilgts lielās cīņas attēlojums. Elija skaidri apliecina to 18. pantā: cilvēki ir atmetuši Dieva likumu, pielūdz viltus dievus un seko tiem. Vai tas nav vienmēr bijis strīdus jautājums, neskatoties uz neskaitāmajām formām un veidiem, kā šis ļaunums ir atklājies visā vēsturē? Mēs vai nu pielūdzam “to, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus” (Atkl. 14:7), vai arī pielūdzam kādu vai kaut ko citu. Atkl. 13. nodaļas gadījumā un notikumos, kas šeit risinās, Kunga pielūgsmes vietā cilvēki pielūdz zvēru un tā tēlu. Vidusceļa nav. Mēs vai nu esam Dieva, vai sātana pusē. Tāpēc uz spēles ir likti tik svarīgi jautājumi, tagad un īpaši Armagedonas kaujā, kur, kā mēs redzēsīm stāstā uz Karmela kalna, atšķirība kļūst ļoti skaidra.

Armagedona un Karmela kalns: 2. daļa

Izlasi 1. Ķēn. 18:18–40. Kas notiek, kā stāsts beidzas un (nevelkot paralēles pārāk tālu) kā šis stāsts atspoguļo to, kas notiks (tikai plašākā mērogā), lielajai cīņai sasniedzot kulmināciju gala laikā? _____

Kauja uz Karmela kalna notika starp Eliju, Dieva pravieti un simtiem Baāla priesteru. (Ievērojiet, kā ļaunais skaitliski pārsniedza labo.) Tas bija pārbaudījums, lai parādītu, kas ir patiesais Dievs: Dievs, kas ir radījis debesis un zemi, vai Baāls, kas ir tikai vēl viena “pūķa” atklāsmē un vēl viens līdzeklis, kas cenšas piekrāpt pasauli (Atkl. 12:9).

Priesteri lūdza Baālu, lai viņš sūta uguni un sadedzina viņu upuri. Viņi sauca no rīta līdz pusdienlaikam. “Sauciet stiprāk,” Elija izteica dzēlīgu piezīmi. “Varbūt viņš guļ.” (1. Ķēn. 18:27) Priesteri centās līdz ārpřātam. Viņi grieza sevi ar zobeniem līdz asinim. Noguruši un izsmelti viņi ap vakara upura laiku padevās.

Elijas upuris tika trīs reizes apliets ar ūdeni, tas pat pārpludināja izraktos grāvjus. Elija izteica vienkāršu lūgšanu Dievam, un Dievs nekavējoties sadedzināja visu, ieskaitot akmeņus altāri un zemi zem tā. Patiesā Dieva spēks pretstatā Baalam nu bija neklūdīgi redzams.

Izlasi Atkl. 16:13, 19:20, 21 un salīdzini šos pantus ar viltus Baāla praviešu likteni. Ko mēs šeit redzam? _____

Lai arī kas paliek nezināms par Armagedonu, vismaz tagad mēs zinām iznākumu: Dieva ienaidnieku iznīcināšana un Dieva un Viņa svēto attaisnošana.

Izlasi 1. Kor. 15:1, 2. Lai gan tiešais konteksts atšķiras no Armagedonas, kādu domu izsaka Pāvils un kāpēc mums to vajadzētu atcerēties – īpaši nākotnes notikumu gaismā? Sk. arī Atkl. 16:15, kur konteksts noteikti ir Armagedona. Ko šie panti kopumā mums pasaka? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Vairākās vietās stāstījumā par Armagedonas kauju pretīgie radījumi un nepatīkamie notikumi uz brīdi ieņem skatuves aizmuguri un parādās iss ieskats personīgākās patiesībā. Kā mēs redzējām, viena no tām ir Atklāsmes 16:15: “Redzi, es nāku kā zaglis. Laimīgs, kas ir nomodā un sargā savas drēbes, lai nebūtu jāstaigā kailam un nebūtu redzams viņa kauns.” Šis pants, sasaistīts ar Armagedonu, atbalso daudzus Jaunās Derības tekstus par personīgu sagatavošanos Jēzus nākšanai un gala laika notikumiem.

Vēl viens tāds pants ir Atkl. 17:14: „Tie dosies karā pret Jēru, bet Jērs viņus uzvarēs, jo Viņš ir Kungu kungs un Ķēniņu ķēniņš – un tie, kas ir ar Viņu, ir acināti un izredzēti, un uzticīgi” (autora tulkojums). Šeit lielais karš gala laikā iesaista ļaužu armiju, kuras galvenais nolūks nav iznīcināt citus ar ieročiem, bet būt uzticīgiem dievišķajam acinājumam un izredzētībai. Šis cīņas veids ir ļoti atšķirīgs no tā, ko tautas un nemiernieki izcina mūsdienās. Kā es jau atkārtoti esmu teicis, Armagedonas kauja ir cīņa par prātu. Tā ir arī kauja par sirdi – acinājums no sirds uzticēties Jēram, kas tika nokauts (Atkl. 5:9, 10, 12; 13:8).” (Jon Paulien, „Armageddon at the Door” (Hagerstown, Md.: Autumn House Publishing, a division of Review and Herald Publishing Association, 2008), 193. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā tu varētu palīdzēt kādam, kas uzskata, ka daudzi notikumi, kas attēloti Atklāsmes grāmatā, notiks burtiskās vietās? Kas viņiem varētu palīdzēt ieraudzīt, kāpēc šis ir nepareizs veids, kā skaidrot šos pantus?

2. Kā mēs redzējām, Babilonijas ietekme sniedzas tālāk par šo pasauli. Kādas ir dažas no Babilonijas mācībām un kā mēs varam iemācīties, kas ir šīs mācības un kā no tām izvairīties?

3. Elenas Vaitas citātā pirmdienas tēmā viņa saka: “Kad būs iestājies šis stāvoklis un kad baznīcas visā kristietībā būs pilnīgi sajaukušās ar pasauli, tikai tad un ne agrāk varēsim runāt par pilnīgu Bābeles krišanu.” Padomā par frāzi “baznīcas .. būs .. sajaukušās ar pasauli”. Kāds spēcīgs brīdinājums mums šeit ir izteikts?